

Operatorii de cablu nu trebuie să îngroape cablurile

MĂDĂLINA CERBAN • MEDIAFAX

Ziarul
Financiar

pg 15

CURTEA de Apel București a anulat prin decizie irevocabilă o Hotărâre a Consiliului General al Municipiului București (CGMB), care prevedea obligarea cablistilor să îngroape toate cablurile prin care se retransmit posturi de televiziune și care stătea și la baza proiectului NetCity.

Asociația de Comunicații prin Cablu (ACC) a cerut în instanță anularea Hotărârii CGMB nr. 105 din 4 mai 2006, care prevedea, printre altele, obligarea operatorilor de cablu de a îngropa, în termen de doi ani, toate cablurile.

În expunerea de motive, ACC a susținut că „în planul urbanistic general aprobat prin HCGMB (Hotărârea Consiliului General al Municipiului București, n.r.) nr. 267/2000 nu există nicio dispoziție care să prevadă că rețelele de cablu prin care se retransmit programe de televiziune trebuie poziționate obligatoriu numai în subteran”. Totodată, ACC a explicat că Hotărârea 105 încalcă și art. 22 din OUG nr. 72/2002, care prevede că furnizorii de rețele de comunicații electronice autorizați pot instala cablurile atât subteran, cât și la suprafață.

Curtea de Apel București a admis, în ședința din 14 februarie, acțiunea ACC și a decis să anuleze în parte Hotărârea CGMB nr. 105 din 4 mai 2006. Hotărârea a fost contestată, pe cale excepțională, formulându-se o cerere de revizuire a sentinței la Înalta Curte de Casație și Justiție.

Potrivit lui Radu Petric, Hotărârea dată de Consiliul General al PMB era inaplicabilă, pentru că rețelele din subteran nu există. Singurul proiect care există în momentul de față pentru crearea unei rețele de telecomunicații în subteran este NetCity, acesta însă nu a fost încă demarat.

Pe de altă parte, Radu Alexandru, directorul de la coordonare infrastructură din cadrul Primăriei Capitalei, a declarat că decizia Curții de Apel București a fost atacată, pe cale excepțională, urmând să se judece pe 2 iunie.

Radu Alexandru spune că decizia instanței nu afectează direct derularea proiectului NetCity, care încă nu a fost semnat din cauza unor „probleme de procedură”. „NetCity este o construcție de rețea ca orice construcție, la care vine să apeleze cine vrea.

Sperăm să se semneze contractul cu UTI (UTI Systems, câștigătorul licitației organizate de Primărie, pentru realizarea rețelei NetCity, n.r.) dar au apărut niște probleme de procedură, niște riscuri suplimentare. Dar dacă nu va fi semnat până la urmă, nu e nicio problemă, îl va face Primăria pe bani proprii. Eu am ținut să se facă printr-un parteneriat, dar dacă nu se face, nu e nicio problemă, îl face Primăria”, a spus Radu Alexandru.

El a mai precizat că Municipality era dispusă să prelungească termenul de doi ani în care operatorii de cablu puteau să îngroape cablurile, însă, în momentul de față, după decizia Curții de Apel București, se va trece la tăierea cablurilor amplasate ilegal pe stâlpi. „Prin anularea Hotărârii Consiliului General, cablistii și-au tăiat craca de sub picior. (...) se va trece la tăierea cablurilor amplasate ilegal pe stâlpi”, a mai spus Radu Alexandru, precizând că amenda minimă pentru un stâlp este de 1.000 de lei.

Radu spune însă că PMB încasează, prin instituții pe care le controlează, chirii pe stâlpii pe care sunt puse cablurile de televiziune.

Trampa și ecranul
Soarelui a Catavenau pg. 10

★ Îmi rezerv în fiecare seară trei minute de meditație în legătură cu Andra Teodorescu. Nu mai am televizor de vreo trei săptămâni și nu mai știu ce face. O mai fi prezentatoare? O fi rezolvat problemele alea cu litere? Singură, sau i-a zis cineva răspunsul? Nici măcar nu știu de ce mi-am dezvoltat reflexul ăsta. Poate pentru că nu am altceva mai bun de făcut sau pentru că nu mai e nici o blondă în televiziunile din România care să încerce atît de tare să devină faimoasă și să nu reușească.

★ Încă nu am văzut emisiunea asta nouă a lui Teo. Din prezentare am înțeles că e ceva destul de impresionant, că plîngeau și invitații, și publicul și, mai ales, Teo. Asta mi se pare surprinzător, că e prima emisiune în care Teo plînge de rupe. După atîtea televiziuni la care a făcut aceeași chestie, adică să ridă și să-i facă și pe alții să ridă, Teo a ajuns la Prima, unde plînge și îi face și pe alții să plîngă. Bravo, Prima TV! Acum o să putem, în sfîrșit, să comutăm de pe Teo veselă pe Teo tristă. Zici că e televiziunea viitorului, zău așa.

★ Tot Prima difuzează o emisiune despre gătit realizată cu niște tineri într-un decor paradisiac, probabil pe la una dintre terasele din Herăstrău. Tinerii s-or fi pricepînd la mîncare, în schimb, felul în care vorbesc mă cam îngrijorează. Adică mi se par destul de clubber, așa; ba mai mult, să spui despre o rețetă nouă că „e o combinație care nu mi-ar fi trecut prin cap nici cu Poliția” denotă că oamenii au gătit tot felul de chestii la viața lor, cine știe, poate chiar și pentru ăia care umblă cu lingurița la ei.

★ Ce mișto de reporterul de cataclism Cristian Zărescu... Te deplasezi tu conștiincios 15 ore cu avionul la ciclun, în Myanmar, și imediat după ce termini de acoperit evenimentul, pac, se produce un alt dezastru și mai important la vecini, în China. Cristi, tată, noi zicem să rămii prin zonă, că oricum se pare că le porți noroc oamenilor ălor.

★ Miercurea trecută, la Nașul, pe B1 TV, era program senzational pe tema „Vaticanul admite existența extraterestrilor!”. Nu înțeleg ce mare chestie de senzație e că Papa recunoaște existența extraterestrilor: ar fi culmea să n-o recunoască, atîta vreme cît sînt și îngerii nu se află pe Terra (sînt, așadar, extraterestri, nu?). Iar

rugăciunea împăratească a tuturor creștinilor începe cu „Tatăl nostru, care ești în ceruri...”.

★ Tot atunci a fost contactat telefonic Dumitru Prunariu, primul român ajuns în spațiul cosmic, și i s-a pus întrebarea pe care i-ai fi pus-o și dumneavoastră: „Ați văzut acolo extraterestri? Cum arată, ce fac, cu cine seamănă?”. Prunariu a cam dat-o cotită și îl înțeleg: pe vremea aia, dacă plecai din țară (chiar în spațiu), trebuia să spui la întoarcere cu cine te-ai înfîlînit, ce ați discutat, dacă ați zis bancuri politice sau dacă ți-au propus să rămii acolo.

★ În seara următoare, joi, la același Naș a fost invitat să comenteze pe aceeași temă a extraterestrilor însuși Vadim Tudor, primul român plecat de tot în spațiul cosmic. Nu mai țin minte exact ce-a zis, fiindcă am rămas șocat: chiar avea dreptate în ce spunea și părea să stăpînească problema din interior. Încep să am bănueli. Oare poartă ochelarii ăia mari fiindcă nu poate suporta lumina Soarelui de pe planeta noastră? Oare cum arată cînd se transformă complet? Oare nu vin mai repede să-l ia înapoi?

★ Mă enervează familia Teutului, fabricanții de motociclete americane de la Orange County Choppers, de pe Discovery: cum i se năzare cuiva o temă, cum apar și ei să tragă o motocicletă în sensul ăla! Au fost pînă acum motociclete dedicate pompierilor, polițiștilor, militarilor, prizonierilor de război, unor campanii, organizații și asociații etc. În sensul ăsta, chopper-ele lor seamănă cu poeziile lui Păunescu. Aș vrea să-i văd, dacă au sînge, cum fac motociclete pe următoarele teme: 600 de ani de la atestarea orașului Iași, corupția din fotbal, votul uninominal sau alegerile locale.

★ Simbătă dimineață am aflat de la Realitatea TV că, venită să cînte la București, Kylie Minogue a cerut șapte cabine tapetate cu oglinzi și 250 de prosoape negre. Nu știu la ce-i trebuie oglinzile, dar chestia cu prosoapele negre nu-mi pare fiță: ultima dată cînd am stat la un hotel de la noi am avut în cameră nu doar prosoape negre, mai ales la capete, ci și așternuturi negre, mai ales în dreptul picioarelor.

★ Acum doi ani, știrile senzationale de la Brașov erau cu urșii care coborau la marginea pădurii să scormonească prin

Continuare →

continuare

tombleroane. Anul trecut, senzaționalul era deja cu urși care umblau pe străzile marginase ale orașului. Anul ăsta nu mai vine nimeni cu asemenea banalități, fiindcă urșii tomberonezi au mai trecut o barieră, ajungând pînă la etajul al treilea. Se spune că o cunoaștere bună a trecutului ne ajută să prefigurăm viitorul; vă pot spune de pe-acum titlurile știrilor de la anul: „Trei ursuleți înfometaji au fost văzuți umblînd cu steaua prin autobuze” sau „O ursoaică îmblănită sumar făcea cu

laba la mașini”.

★ Vineri seara, pe TVR 2, erau secvențe de la Festivalul Internațional de Muzică Ușoară „George Grigoriu”, despre care n-am auzit în viața mea. Nici despre cîntărețele pe care le-am prins prestînd nu mai auzisem vreodată. Din cît am ascultat, pot spune că am găsit o parte bună și o parte proastă. Partea bună era că duduile nu făceau playback. Partea proastă era că duduile cîntau live.

★ Sîmbătă dimineață am citit pe bandă la Realitatea TV că „O merorcă în care se aflau 10 oameni s-a răsturnat”. Cred că aici avem de-a face cu o revoluție lingvistică, o nouă față a comunicării verbale: e destul să spui „merorcă” și lumea

pricepe că asta înseamnă merorcă răsturnată. Deși, dacă s-ar fi scris pe bandă doar „O äcromer”, ar fi fost mai simplu de înțeles că s-a răsturnat remorca.

★ Chestia care-mi place mie la emisiunile de teleshopping este că nu sînt întrerupte de reclamă. Pe urmă îmi mai place un ne-ne chelios, la vreo șaptej' de ani, cu un look interesant: deși datele somatice îl încadrează la catego-

ria bunicuț, gagiului îi atîmă într-o ureche un ditamai cerceul, iar pe degete este plin de negi, adică ghiuluri de neam prost pentru care l-ar invidia orice patron de călușei din Mizil. M-am întrebat cum s-o fi lipind mecla ăstuia pe cerințele de imagine ale unor brand-uri de tigăi inteligente. Și am și găsit răspunsul. Păi, dintotdeauna, lingurarii care vindeau ceaune, cazane sau tigăi au fost plini de aur.

★ A dat căldura și iarăși o grămadă de români „au ales să-și petreacă” (îmi place la nebunie ticul acesta verbal al știriștilor) weekend-ul la iarbă verde. Și uite așa apare în fața microfonului un mîrlete vînturînd un carton deasupra unui grătar de mititei, care îi răspunde reporterului: „Distracție, dom'le! Ne mai deconec-

tăm! Un mic, o bere, o minge, o carte!”. Probabil omul s-o fi referit la o carte de joc. Dar eu am încercat să-mi imaginez niște hăndrălai d-ăia cu burta imensă și cu ceafa cît burta, care după ce au bătut mingea lîngă grătar se așază la citit o carte. Poate că, dacă sînt în fața unei lecturi mai dificile, fac și niște fișe la textul parcurs. Așa, ca să ne mai relaxăm la iarbă verde.

năcronica TV Sanse-șanse, poartă-n casă!

Nici nu se terminaseră bine de numărat morții și răniții cutremurului din China, că televiziunile au preluat o altă știre de mare angajament: „Polițștii brașoveni au reînceput căutările avocatei Elodiei Dinescu dispărută în luna august a anului trecut”. Ceea ce mi se pare mie genial este finalul știrii, așa cum a fost citită ea pe Realitatea TV (Realitatea n-are nici o vină, dar m-am decis să menționez și eu de fiecare dată postul, măcar din solidaritate față de colegii de la Antene care au cîștigat drepturile de televizare a *Ligii 1 Realitatei*): „Anchetatorii spun că șansele ca avocata să mai fie găsită în viață sînt minime”. Aha,

mișto! Decî familia Elodiei are la ce să mai spere... Poate Gioacă n-a omorît-o bine anul trecut, iar corpul femeii încă mai zace și acum pe sub vreun morman de frunze, hrînindu-se cu larve de furnici, cum am văzut eu că a făcut un pilot american prăbușit prin Serbia. Sau poate Elodia a alunecat prin cine știe ce ripă și de-atunci zace agățată cu o mîină de un mărăcine prins de versantul muntelui, în timp ce cu cealaltă topește zăpadă pentru a obține apă și vinează capre negre pentru a-și ostoi foamea...

Academiq Catavencu pg. 10
Daniel GOACE